

«Qui no tingui actitud no mereix jugar aquí»

ENTREVISTA A ABELARDO FERNÁNDEZ. Jugador del FC Barcelona

ÀNGEL PONZ

Barcelona

És la seva tretzena temporada a primera divisió, tot i que una lesió al genoll li ha impedit debutar enguany. Deu mesos després de ser operat, assegura que ja està del tot recuperat. Desitja tornar a jugar i fer esvaïr per sempre uns rumors que el declaraven invàlid per al futbol. Amb el futur sense definir, el «Pitu» vol tornar amb força.

—Fi al calvari?

—«La veritat és que sí. Han estat els deu mesos més horribles de la meua vida esportiva. Una lesió sempre és el pitjor que li pot passar a un futbolista.»

—Qui li havia de dir...

—«Tot va ser producte d'un desgast al genoll. Vaig caure definitivament a Birmingham [amb la selecció en l'últim partit que ha jugat]. Feia temps que tenia molèsties al genoll i la lesió va anar degenerant. A Anglaterra, el dolor va ser molt intens i vaig haver d'aturar-me definitivament.»

—Dotze temporades a primera divisió. I..

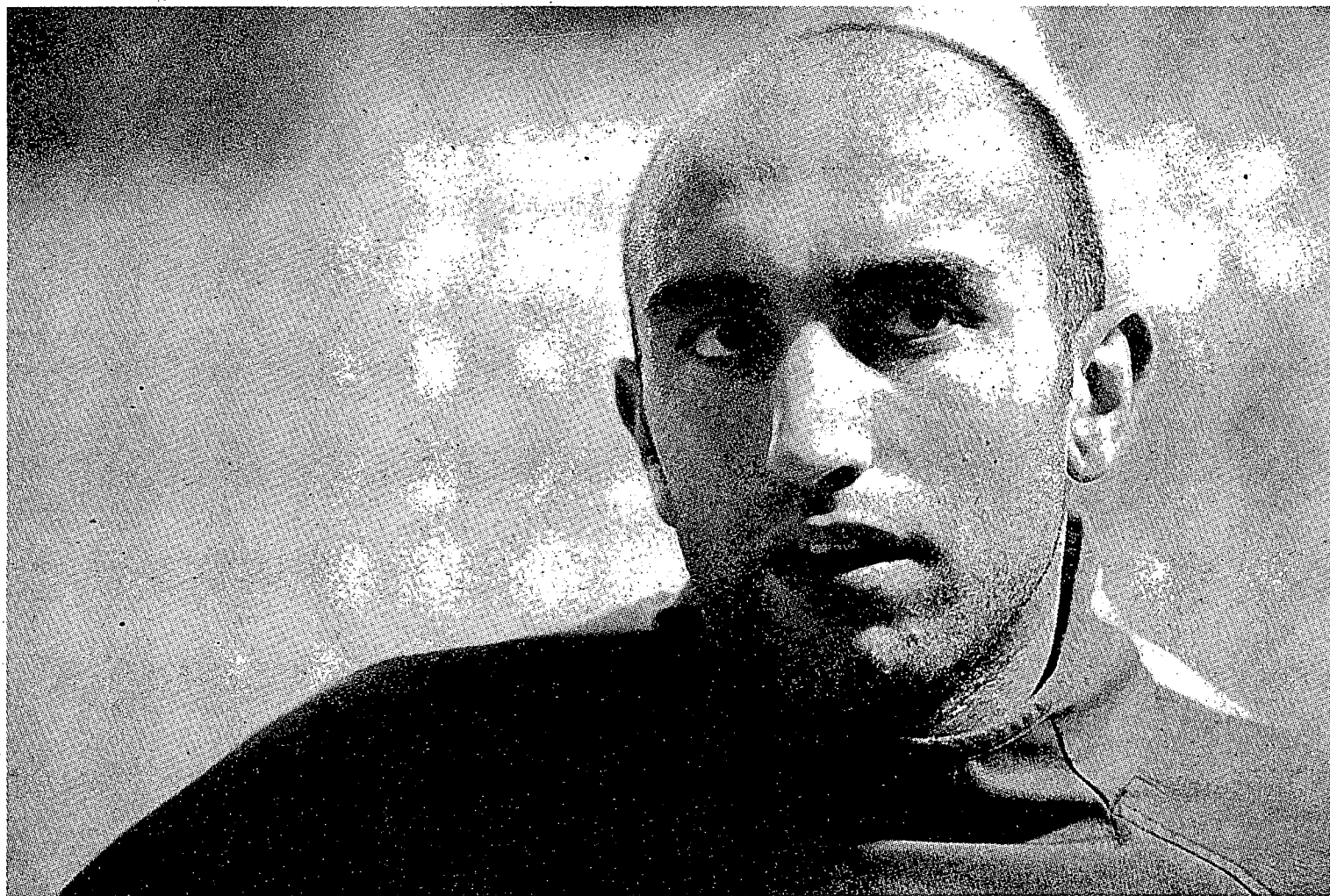
—«No, encara que no hagi jugat aquesta és la tretzena. També compta.»

—Doncs això, sense jugar en aquesta, porta gairebé una mitjana de 30 partits per any. Les lesions sempre l'havien respectat. Això ho ha fet especialment dur, oi?

—«Sí, sobretot pèl fet de no poder entrenar-te i conèixer amb els companys. Al futbolista, el que més li agrada és jugar, però per mi el més dur ha estat no poder conèixer amb ells. Haver d'entrenar-te al marge. Matí i tarda, sempre sol i sense relacionar-te amb els companys. El fet de treballar individualment, de fer exercicis que són molt avorrits, enfadosos i pesats. Gràcies a Déu, però, està tot superat.»

—Parli'm d'això. Com es troba?

—«Físicament no estic al cent

El central blaugrana dimecres, una dia d'entrenament a Can Barça. Va evitar, en tot moment, parlar de la suposada festa a Madrid. / MIKEL LABURU.

LA LESIÓ

⊗ **L'especulació sobre la meua retirada encara em va donar més moral**

per cent perquè encara em falta agafar el ritme. Del genoll, però, estic molt content. Els entrenaments els assimilo molt bé. Estic gairebé fent el mateix que fa tot el grup i això és el realment important.»

—Quan té previst reapareixer?

—«No depèn de mi. És una decisió que és exclusiva del tècnic. El que he de fer és entrenar-me fort, anar agafant el rit-

me i guanyar-me els minuts en els entrenaments. Sé que serà complicat perquè són molts mesos fora dels terrenys de joc. Em sobren il·lusió i ganes. Després de tot el que he passat, estic desitjant tornar a posar-me la samarreta del Barça.»

—Amb 31 anys les deu haver vist de tots colors. Té ganes de tornar a jugar per fer callar algú?

—«No sóc rancuniós. Com és lògic m'ho tinc guardat, però he de dir que el que es va dir em va donar més moral per recuperar-me. Ja estava prou bé d'ànim, però això em va motivar encara més. Si quan toqui he de dir alguna cosa la diré i se sabrà com va anar tot el tema. Ara, però, en l'únic que estic centrat és en el genoll i en tornar a estar al cent per cent.»

—No em digui, però, que no li va mo-

L'EQUIP

⊗ **Ni després de guanyar a Liverpool érem els millors ni ara som mediocres**

lestar.

—«És clar que em va molestar. Però repeteixo que està oblidat. Vull entrenar-me i tornar a jugar i no pensar en el passat. Tot va bé i això és el veritablement important.»

—En algun moment va passar pel seu cap la retirada?

—«No. Ja vaig parlar-ne. La gent que ho va dir mai havia vist el meu genoll. Els únics que

sabien com evolucionava la lesió eren el metge que em va operar, Cugat; el fisioterapeuta amb qui vaig treballar dia a dia, Miguel Ángel, i alguna vegada Ricard Pruna, que m'havia examinat al vestidor. Sobretot, però, Cugat, Miguel Ángel i jo mateix érem els únics que sabíem com estava el meu genoll. Per tant opinar si estava bé, si estava malament o si m'havia de retirar era parlar en el desconeixement total i més absolut.»

—Què li passa al Barça?

—«Els últims anys sempre acostuma a passar el mateix. Hi ha partits que estàs bé i altres que estàs malament. Potser no som tan regulars com voldrien. Estem a sis punts del Madrid, que no és res, i queda molta lliga. El moment de treure conclusions és al maig i no al no-